

[Henning Hasle.]

førelse af de Tab, der var sket; ingen Ordning, der vilde begunstige visse Landbrug paa andres Bekostning, kunde vinde vor Tilslutning. Vi var enige i, at Kronens Kurs maatte fastholdes, og at de Ulemper, der derved frembød sig, maatte afhjælpes ved en Kompensation, som ligeligt gjaldt Smør, Bacon og Æg. Da det er disse Tanker, der er blevet Grundlaget for den af Regeringen her foreslaaede Ordning, er det jo ikke saa mærkeligt, at Ordningen vil kunne vinde vor Tilslutning.

Efter at det paagældende Forslag var afvist, fremlagde Regeringen et modificeret Forslag den 27. Oktober. Dette Forslag drøftede det konservative Parti i sit Partimøde og meddelte, saaledes som det var vor Pligt, Regeringen vort Svar Mandag den 30. Dette Svar gik ud paa, at vi ogsaa maatte afvise Regeringens nye Forslag. Vi hævdede med yderligere Styrke vort Standpunkt, som vi altsaa havde haft lige fra Begyndelsen: Udligning over de tre Hovedvarer. Regeringen kendte altsaa vort Standpunkt, og det ærede Medlem Hr. Fibiger satte dernæst det ærede Medlem Hr. Brorsen ind i, hvorledes det konservative Forslag vilde blive. Da Regeringen var klar over, at Fragttilskuddene var afvist, og at vi havde den Stilling, vi havde, tog Regeringen i Princippet vort Forslag til Udgangspunkt, og da der var Møde med Partiførerne igen, havde Venstres Svar kun eet Punkt, idet det ærede Medlem Hr. Brorsen oplæste den Erklæring, som har været offentliggjort, og hvoraf jeg kun skal citere 2 Linier med den højtærede Formands Tilladelse. Det ærede Medlem sagde:

„Partiets Standpunkt er ganske enkelt og ligetil: Genskabelse af den danske Kronens Tilknytning til Sterling i det tidligere Kursforhold.“

Dertil var saa knyttet nogle Bemærkninger om, at Priserne i England og visse valutaiske Udsving kunde give Anledning til nærmere Overvejelse.

I denne Erklæring, som det ærede Medlem afgav paa meget officiel Maade, idet han oplæste den og overgav den til Statsministeren, fandtes ikke eet Ord om Forhandling om noget andet Standpunkt, ikke den fjerneste Antydning af noget Forslag fra Venstres Side ud over Valutaændringen. Tværtimod, til Understregning af Partiets definitive Stilling erklærede det ærede Medlem, at Partiets Medlemmer, dets Rigsdagsgruppe, agtede at rejse hjem samme Eftermiddag. Dette kunde overhovedet ikke opfattes paa anden Maade end som en blank

Afvisning af alle andre Standpunkter end Venstres. Venstre maatte vide efter de utvetydige Erklæringer, der var afgivet baade af Regeringen og af Det konservative Folkeparti vedrørende Kronekursen, at denne Vej paa Forhaand var ufarbar. Hvis Partiet ønskede at komme i Forhandling, saa kunde dette ikke ske paa den Maade, at man for tredje Gang mødte og sagde, at man vilde have Kronen sænket. For mit Vedkommende vil jeg gerne sige, at det konservative Parti ikke nærrede og ikke nærer det fjerneste Ønske om at spænde Venstre ud ved Forhandlingerne — tværtimod, det vilde jo ogsaa være en højst mærkværdig Politik. Det er derfor heller ikke os, der har spændt Venstre ud; det er Venstre, der bevidst og med fuldt Overlæg har valgt at demonstrere saa kraftigt som muligt sin Holdning over for Sterlingkursen.

Jeg ved naturligvis ikke, om Partiet nu, efter at dets Holdning saa stærkt er blevet understreget, vil gaa ind i Forhandlinger om den foreliggende Ordning, Tiden vil vise det. Jeg vilde naturligvis hilse det med Tilfredshed. Men sker det ikke, maa Ordningen jo gennemføres uden Venstres Tilslutning, og jeg trøster mig til, at det nok skal gaa endda. Over for truende Ord og Vrangvilje rundt omkring sætter jeg rolig en Ordning, der paa redeligt og hæderligt Grundlag giver Landbruget Kompensation for Sterlingkursens Fald. Dette Faktum kan ingen rokke ved. Betydningen af det foreliggende Forslag er, at Kronekursen opretholdes og Landbruget holdes skadesløst derfor indtil videre. Det maa nu staa alle klart, at Fastholdelsen af Kronekursen har den overvældende Del af den danske Rigsdag bag sig; denne Beslutning er grundet paa en alvorlig Overbevisning om, hvad der tjener Landet bedst. Det maa ikke mindst staa vore Forhandlere i England, jeg kan ogsaa tilføje de engelske Forhandlere, klart, at enhver Uvished paa dette Punkt er nu taget væk, hvorefter man med fornyet Styrke maa gaa ind i Forhandlingerne. Det skulde ikke synes nogen uoverkommelig Opgave at overbevise en Handeltionens Opretholdelse er betinget af, at Produktionsomkostninger og rimelig Fortjeneste opnaas, ikke mindst naar man tager i Betragtning, hvilken Betydning det danske Marked ogsaa har faaet for England. Jeg tror og haaber, at den Frist, der nu er blevet givet, vil blive udnyttet af vore Forhandlere til at bringe Forholdene saaledes i Orden, at det danske Landbrug kan opnaa lønnende Priser; derovre for sine Produkter,